

již má na mysli ustanovení § 61 knih. zák. Ovšem zákon předpokládá, že svéprávný smluvník věděl, že druhý smluvník jest ke smlouvě neschopný (Krainz-Ehrenzweig Oblg. str. 137). Že nebyl dán tento předpoklad, nebylo v řízení první stolice ani v dovolání tvrzeno, neboť žalobce toliko tvrdí, že žalovaná prohlásila před notářem na jeho dotaz, že jest zletilou a že tím notáře uvedla v omyl o svém stáří, ale netvrdil, že žalovaná i k němu tak prohlásila a že ho tvrzením učiněným k notáři uvedla v omyl o svém stáří.

Čís. 9006.

Proti exekuci k vydobytí knihovní pohledávky nemůže dlužník uplatňovati žalobou podle § 35 (36) ex. ř., že se mu vymáhající věřitel zdráhá vydati výmaznou kvitanci.

(Rozh. ze dne 1. června 1929, Rv I 1857/28.)

Julius Z. byl uznán povinným zaplatiti Antonínu F-ovi 50.000 Kč zajištěných na nemovitosti. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se Julius Z. zrušení exekuce, vedené žalovaným Antonínem F-em k vydobytí 50.000 Kč, tvrdě, že se Antonín F. zdráhá vydati mu výmaznou kvitanci. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Žaloba podle § 35 ex. ř. předpokládá námitky povinného proti nároku vymáhajícího věřitele vyznačenému v exekučním titulu, jež se opírají o skutečnosti nárok zrušující nebo stavící. Oposiční žalobou lze tedy uplatňovati, že exekuční titul buď pominul anebo že alespoň neodpovídá toho času oněm předpokladům, za nichž byl vynesен, tedy že ho již není, nebo že toho času ho nelze uplatňovati. Takové skutečnosti žalobce neuvádí, nýbrž namítá, že se žalovaný zdráhá vydati mu kvitanci způsobilou ke knihovnímu výmazu a že proto není povinen dluh zaplatiti. Žalobce, jenž byl bezpodmínečně uznán povinným, zaplatiti žalovanému 50.000 Kč, uplatňuje tím oproti nároku žalovaného zvláštní nárok, jenž se nároku žalovaného vůbec netýká, toto právo ani neruší, ani nestaví, naopak se stane existentním teprve uspokojením žalovaného, jeho nárok tudíž přímo předpokládá. Žalobce může se svého práva na vydání kvitance pořadem práva domáhati, ale nemůže se podle § 35 ex. ř. ani podle § 36 ex. ř. brániti, by žalovaný docílil exekucí zaplacení. Mínil-li žalobce, že žalovaný bezdůvodně odpírá příjem dlužné částky, může ji složit podle § 1425 obč. zák. u soudu. Zamítnutí žaloby je tedy opodstatněno již z důvodů formálních a bylo odepřiti úspěch dovolání, aniž bylo třeba zabývati se dalšími dovolacími vývody.

Čís. 9007.

»Škodou« ve smyslu § 830 obč. zák. rozumí se každá újma, která byla někomu způsobena na jmění, na právech nebo na jeho osobě.